

PICHÒTA FLOR

l'erba es totjorn mai verda outra part, pichòta flor

dins de garigas exòticas
d'isclas de ton enfança
vò lei montanhas de seuva
d'un volcan alvenchat
dins lei prats sens estaca
d'un parlar passent
dins lei promessas dau veüt
e l'idea qu'es mai doç
dins la debuta deis autrei
que dins lei braç dau pacient

mimòsa pudica embé ieu
esconduda dei vistas e dei direcs
quites ara l'ombrum de l'aubre vielh
quites ara l'ombrum que t'estafa
per de prats embelits onte lo solen tusta
outra part es totjorn mai chucós
outra part es totjorn mai doç
que lei peiras rufas de la vida cada jorn

pichòta flor creissuda dau betum
veirem Belém belèu e dei doçors de pastel
pichòta flor dei barris de castèu
naissuda un jorn dins meis uèlha de castanha
ai pas tant l'amarum dei morelas
aimi mai lo gost just de l'amor UN
gost que mòrre a l'ombrum moderne
siáu l'òme demorat dei morre-porcins
pichòta flor de saladèla
au calabrun te venon caçar ma bèla
aquelei barjacaires au beü parlar
dei prats mai verds
mai siáu lo ralh de la luna
siás regina de la feruna de luenh
son caçaires de mantunas
demòri ieu sens geina lo rei de tu, l'una

de l'ancia èra lassa porriá èsser silenci
s'avaliscar e laissar l'astre èstre aiçá,
mon pomastre quand descansi
pichòta flor mai
l'ombra e lei còdols que fugisses
t'an gardada dei bes
deis aucèus de maganha
e dau secat amor que n'es pas
que te cuelh un ser per te laissar tombar
tre que l'odor doça se'n va

e sovent lei floretas
que se sòmian flirtadas
acaban en boquet
embé d'autrei flors secas
qu'an quitat seis amors
per una erba mai verda
dins un prat inventat

REI DE LA LUNA

« ai entregat lo carrairon
que me disián menar
vers la dralha reiala
e tu tanben n'agantes un
trepadissa cambada
en subre dei rodans
ai estrassat ma ropa
ai bartassades
e ponhut de sang viu
tot un long pergamin »

(Jörgi Rebaul)

dirai un mòt vengut de ren

còr:
siáu de lutz, gigant de papier
siáu lo rei perdut dei jorns escafats

Siáu lo rei de la luna
Siás reina de la ferua
Siam leis armas de l'amarum
Leis aigas de la paluna
Leis anges desseparats
De ce que pareis sens masca
Siam leis èssers parats
Dei plagas de
Sa majestat dei moscas

Siás regina de lutz
Siáu rei de gaire pus
Siam enfants de mon taïsum
Enfin l'aire de tu
Lei reires e sei parents
D'aquestei paraulas foscas
Son leis Inseparats:
Lo sèn aparat dei mòts
Que naissan dins ma boca

tèxte a cordurar de seda
terra vuesa tèsta seca
lèst per madurar la lenga
dins la seuva pas de deca
ma man coma la leca de lei
e dins mon còr pauvi cada mòt
dins un parlar d'elit
siáu lo rei de la luna
sobairan deçaupt
ancian saberut que saup pus
comptar leis estèlas
èri dei gigants
qu'an pas paur dau lendeman
ara siáu un enfant
bateïn sens vela
e sabi pas coma
far sens ela

es coma per
s'envolar sens alas
es coma perdre la vista
perdèri ma fortuna
sus de camins tòrts
e ara dins mon còr
i a pus gaire d'uman
vieu fugir lei gens
e dins meis vèlhs
passa lo temps
e siáu pus rei de ren
amin s'acaba mon cant

repic

parli dau mau de ma lenga
de tu que t'alienches
dei fremas valentas
e dei mots de l'amor que va luenh
ò nineta faquem lei maletas
podem partir ensems
èstre inchalhents
ò polida siguem lèstes
fau que pus ren nos arreste
dins un chale nupcian
la calor de Caiena
e la lutz egipciana
quand èr. mindt
còma per oblidar
dins un sòmi calent
que siam eliminats
dins un chaple viaciós
e pas televisat
siam lei reis de l'arena
transformats en betom
porriam partir e sens
patir ensems

e sensa perdre de temps
viure simpatic
porriam se fixar
mai en practica
parlam dau mau que nos tanca
de ieu que m'èstaqui
de tu que t'escapes
de se remembrar lo temps
qu'èri rei d'ltaca
siáu l'òme dei mila torns
aimi lo temps passat embé tu
siás regina de l'isla
ai popas liscas siás ma Calipso
per lei mars passèri tant d'anciás
per tornar veire tei uèlha
aguèri tant fe,
faguèri tant cantò
l'amor de luenh
dei temps ancians
e siáu pus ren de tot
viot que siáu pus rei de tu.

repic

« Auriáu aimat de te donar la man
quand ton cèu se fai bas, mon amic
quand lo freg monta e te nèga lo còr
e t'escana la vòtz e lo crid »

Miquèla

LEIS ALAS DAU TEMPS

Ai escrich quauquei mòts
Sus leis alas dau temps
Leis armas son tant
Escuras de còps

Me faguèri mindt
Sus lo vent dau desert
Dau temps dau despart
Venguèri pitòt

Me'n anèri tant luenh
Sens comptar lei sasons
E coma un resson
Tornèri mai bon

Faguèri de vòts
'Mbè lei mans e leis vèlha
Lisqueta anvech
Sarà vèi lo moment

L'a de gens que babon
coma lo temps passa
e ieu va sabi pas
coma lei tempèstas
passan sus la vida
e ieu va sabi tròp
s'ai paur es de dire
"t'è'n fagues pas"
L'a de gens sens saber tant
coma d'argent sens sabor
se siam ensems es quel'a
de sèns encara
que siam d'aqueli gens essenciaus
fau que m'èn vagui svau
per tornar coma vn magician
qu'andin en sèt signes de ieu
sauràn au siáu e ligats coma siam
l'avrà pus de tempèsta en ton sen
rèsta ben coma siàs

fau qu'aguerriam fisança
coma naukrei fem
per tres cents ans avrem, nos,
bèla doça filha luenh
la vida simpla de quand eriam enfants

dins lo temps dei jorns d'avans
plegaríam d'ocèus de papier
sus leis alas dau temps

t'es pèri tant coma que la calma
venguesse dins ton esperit
e qu'espelime lo cant
de ton còr ferit en mila flors
per veire ton sorrire coma lei amics fan
passar ma man sus ta gauta frequeta
coma lei gens de l'amor fan
siam tu e ieu ensems
lei gens d'una legenda dau Corassan

PENSARAI EN TU

ai d'imatges sus mei det's
plagas de veritat
puèi que
sabi lei mòts que diés pas
toei lei mòts de ton jardin secret
lei paraulas prigondas
de ton còr
vien t'ai penas dién t'ai que
(en barrant leis vèlhs)
farian mièlhs de te laisser
perqué mián l'emperor de ton còr
ai d'imatges sus mei det's plagas de veritat
puèi que
sabi lei mòts que diés pas e

Me'n anirai comptar lei sasons dens tu
Embé lo monde davans leis vèlhs
Pensarai en tu
T'esperarai detraï lei mars e lei riu's
Caminarai avans e puèi
Pensarai en tu

a como é bom a gente amar
quando tem jeito pra dá
um amor firme a você

a tua face mimosa
os teus lábios cor de rosa
teu olhar me seduziu

Eu irei contar as estações sem você
Com o mundo na frente dos olhos
Vou pensar em você
Esperarei por você através do tempo
Seguirei em frente e depois
Vou pensar em você

MA CANÇON

Ai jamai pogut dire ma cançon

ai d'arena dins lo pitre
mon còr ne'n beguèt de litres
es carema dins mon astre
monarca devengut pastre
Paris pas vist
faguèri de tu mon Elena
passèri la mar en cadenas
laisseri totei mei penas
canti lei mòts de silenci
mòts naissuts de l'ancia
de seda distancia

fau de veus de tei paravlas perdudas
voliáu de palais e d'òrts 'mbé de pavons
pas d'espaventaus
es pas mentau
ma paür es pacienta
l'espaci entier es d'aur
aimi pas leis espaines
e lei laissi pas m'amudir
l'espèr en ieu es tòrt

liure dei remembres dins ma tèsta
lo soleu sus lei piramidas
te prenguèri tu per mon amira
eres pas lèsta tu mon amiga
ton odor m'aclopa ton ombra pacienta
fa venir lo calament
siáu lèst a combatre, ma lenga polida
despareisse talament
monarca devengut tigre
dins l'arena voli viure, monaca devenguèt liura
voliáu de palais e d'òrts 'mbé de pavons
pas d'èsser pas ben tant sentimentau

repic

ai pas de temps per la cuenta
regacha quand monti la penda
es ara que l'abandon tempta
ma lenga perduda es encenta
ai mai de mila ans de mestreja
dei mòts e dei sons dins lo calamèu
siáu en equilibri estrechi l'espaci
de Tupac a Trencavèn

ai l'arma faramina
dins lo còr ai famina
canti lei mòts de familha
la lenga dei rèires camina
creissi talament
siáu aquí per ganhar l'acarament
fau de fautes aparentament
credon que siáu novici lo vici l'an
fan la farça faussa / facilitat
me'n gara èsser mèstre / difiale
fau que me'n vagui suau
tornar coma vn Caravagi
vagueji trobar dins lo bagatge
cantariáu en aramèu
tastar ton gost caramèla
ta boca chucosa de mèu
voli me negar en èla
ton retrach me regala
mon pitre la plaga la bala
leare se cramet leis alas
voli me regar en èla
i a mai de mila ans de destrucis
de tot ce que siam fa encara mau

siam lei rèis d'aur de la pròsa dicha
bòrd que fugissem son idor
polida ròsa richalaissa jaire
lei traïdors son bidòrs
voli despassar lo mau
èsser pas vos
pareissi pas antau siáu tormentau

passarai lo destrech que nos liga
que d'èsser tres estiga
ma tristessa e siáu las
e aici s'escriv ce que lo mai compta
es que la creença sens dobtè
e l'amor sens ombra
sameritan la rota
biguessa longa
per anar querre au fons de la dotz
la gota doçor que dedins
se viam totei dos

« Mas ieu entant pichonet
voli viure, voli estar droch »
Mauris, tèxte d'Alan Pelhon

VÒLI

lei contorns de ta pèu
lo mèu doç de ton tot
lo gost d'un tu nusa
mon desir banha
la lueur de tei gèstes
la linha de ton èsser
la doçor lèsta de tei mòts
lo balanlet de tei ancas

Vòli te far dansar sus la poncha de mei mòts
Vòli frustrar tei bocas 'mbé ma lenga
Vòli tastar lo chuc de ton arma
Vòli sentir ton pitre que batega

l'odor de ton pitre
la moïssor de ton pietz
l'esquilh de tei manilhas
ma doçor ganha
la calor en tu lèsta
ima e chucosa
lei colors que ton còrs dessenha
me far lingueta d'èsser en tu

ven embé ieu passar ta vida
ven embé ieu passar ton temps
vòli ieu t'abraçar tu polida
totjorn
abrar tei dobtès e tei popas
escafar tei paurs
delivrar ton gaug

Vòli
te far dansar
sus la poncha de mei mòts

Vòli
frustrar tei bocas
'mbé ma lenga
Vòli
tastar lo chuc
de ton arma
Vòli
sentir ton pitre que batega

CAMIN DE L'ESTÈLA

sus lo camin
èri solet
dins la sorniera
rason perduda
èri esclau de la luna
encadenat ai luganas
de l'infern

es èla que laissa
la calma se far
quand l'arma s'afana
l'estèla

sus lo camin
recontrèri
la memagiera
de la fortuna
- Vauquí la clau de la lutz
que m'a donat l'estèla
de l'espèr

ploravi pas
sus ma fachà sorna
lo temps passava
coma se vei la lutz
dintre la sombror
deu potz

aus oras estrechas
lo retrach fach
d'ombrem
caminavi negre
e ros entre la poussa
rifa d'un aier
el'aiganka liscà
d'un ara estelat

LO BAUÇ

davans meis vèlha i a un bauç
e li vieu la solesa deis enfants
sens amor
s'i fan son niv au mai aut
sens amor

li an mes uè ce que li fa mau
e se dien la promessa deis enfants
sens amor
que saràn vivs sens aver paur
de tot jern

fan de bein espaventaus
embé lein escomeras que li fan
seis aujòus
se'n van tai livres dei maus
de l'amor

Partirem

Per de matins docets
Coma se la vida tota èra lo tocar
De tai dets dintre lei mieius mau d'ovelhats

Partirem

Per far batèsta
Ai vents de facià

Lei brag duberts
Sens crénher l'aura
Ni sa carepa

TEMPS DEI SÒMIS

vaquí lo temps dei sòmis a passat
esperè ren
que la patz sota d'aubres enaurats
aquí veüem lei retrachs d'aurats
s'espeliem
dins lei braç d'üneis amics oblidats
anin narem un jorn acampats
respirarem
liberats de l'aura dei temps passats

بصري يا عين بصري
في مليون نفس
بعثمة عيوني
عم تشكي من سواد النور
في حلم مططور
و مصطبحة و زوار
عم يرصدوا ماضي الأيام الجاية
بصري يا عين بصري

tu, me rejoiharàs benlèu aqueste ser
trobarèi lo sòm e tap pèrles jol coïssin
tu, encara fa jorn, ieu t'esperè aici
que los sòmis arriben, qu'aparesca ton sen
ieu, vendrèi agachar dins tos uèlhs, un miralh
un rebat, mon retrach, ton èime corporal
tombarèi de contunh dins ta granda espirala
te vendrèi agachar dins un darrièr badalh
ton iris me farà dintrar dins ton estrada
ton estelum entièr vendrà la davalada

siam sus una dralha polida
tu mon amiga preüsa lega
vivem la vida au bòrd de l'iga
òu! passa li la man mon còr a d'encaissas
cachaïre d'amar encara descaïsa
mén vau en vòu, ton arma m'atira
visqueriam fad en van
lo monde nos mira
l'abonde me calma, estranja lei
né'n perdi mon ira
ai que de remembres de doça via
aquela vida un jorn s'arresta
estranja lei

ange dei temps de vaga somiada
ai ges de tencha
l'onda escata mei piadas
fem de fuecs sens fin
d'entants se'n van
viven sens vam es brut
son pichons, de sants bessai pas
son decents se'n van sens bruch
mon dessenh ditç ren
sens ges d'encens brutla te vòli tu
monde ensems exista pas enfin eisiti pus
ai de sau dins mei savmes
de sang, de faune deçauput
de centenans de centaures mòrts
que m'avrián defendut
sián paravla d'avr
parli parçis qu'es d'art
testard descendent dau parlar mut
estent qu'es tard parlam d'art madur
pas d'armadura parli l'arma pura
ma lenga dura
tant viva tà con vençut, es consensus
lenga fusta creses qu'es lo parlar gus

fas just lo faus es fosc en fach es fòv
estraiam mai que çò que pensi
qu'aviam cresegut
fem de fuecs sens fe enfin es van
fau far lo verbe lutz
fau de fuelhas foscas de rimas just
per pas perd re l'us
es l'esperè que m'a permet dins l'ermàs
d'èsser fòrt pas tus
e sempre es detràs la mòrt
que dins mon còr i a tu
quand partirai
vos va dièu ara
me veü com a un aucèu
leugier
que montarà
tant e encara totjorn
mai lèu
totjorn mai aut sens se sociar
d'onte son viatge
s'aca barri

ME'N VAU

ai l'arma gelada e la man geirada
e lo gibre estaca mei labras
e mon pitre d'abra sota lei cades

mei bregas liuras
gotas de vida

que degun lei gusta
siáu ieu l'òdia e la faula
e la falta que brutla,
e la fam sens fin
l'enfant sem filha
per li dire « tant »

siáu lo temps las que passa lèu

onte me'n vau degun li va
detràs lei vaus
que lo vent d'ivern
se lèva e se lava
ma paraula londa

me siáu negat
dins una dorga seca
sens ges de gota
un ange me toca
e alvencha la fosca
mon bof s'amorça escota

ma lenga s'engana de rota

siáu la frucha porida
la lucha perduda
d'aquesta epòca
lo voide lo gost de la luna
aluca lo potz e tusta
siáu la justa lutz escota

capiti pus de dormir
e piti pus ai pietat pus
capissi pus de morir
de corre fau rire capiti pus
despassar la manca e

mon còr de tanca tant

Quand serai mòrt
M'enterrarètz
Al pus fons de la cava
AEIOU

vòli volar sus lo serre
luech de la terra
vòli dançar sus
lo monde endormit
coma un fiu de seda banhada

pòus de l'artèri
es lo potz de l'art
èra lo postulat de l'apòstol
èri la poussa podra a la boca

lenga mòrta èstre brut
letra muta laissar brutlar l'ús alucat

l'a ges de doçar dins mon còr aorn
diàu dadol me'n vau
coma l'es mant romput m'esmauguet
cu saup ce que vòu
aqueu monde sens color
perdi l'espèr qu'ai
perquè non sai
es per èstre onèste
l'espèr tu l'as
ieu l'aspre l'ai pres

quiti lo monde endormit
e quiti tot
a mièja lutz
caprici tu de mon nis
quitar de sorrine
capiti pus
de passar la man e
mon còr s'estaca tant

es e vaici d'auborant dau piveu de la nuech
l'assèti frenc
per leis oras cremadas
e la ròsa d'estiu que va tombar
ma fièvre partirem devers l'adrech d'un lamp
qu'es aquí coma aquí que se fau enanar »
(Jörgi Reboul)

me'n vau onte degun li va
sens ges de camin
quand sarai mòrt enterratç me
l'uenh deis vèlhus dau monde brut
solet
toei meis amics prendràn
de flors passidas
per lei metre sus ma tomba
onte vau demorar
tot solet
y'en faguètç pas
me'n vau per mielhs tornar
emai cramar dins lo cèu
fugir lo monde crudèu
sarai coma un aucèu me'n vau

me vai jitar d'amont
e saltar dins lo ren
veire la bauca lei baumas lei bauç
leis avencs
auçar mitat leis vèlhs au luenh
avans de m'amorçar
veirai Canaan uèi e Sanaa deman
l'aurà de fuc dau Ponent au Levant
se levarà l'aurà finala e sarà l'auba
d'un monde perdut
sarà vengut lo temps dei Leviatans
e dei demons dau mitan dau monde

onte me'n vai degun li va

siáu la gelosia emai l'amor
la mòrt e l'ambrosia
la racina d'artemisa e la tuèlha d'anis
siáu lo soleu de maganha
que se'n garça de toei vòstei jutjaments
que son càrrec s'afondra enfin
sarai ben lèu mai liure
qu'un libre sens tencha
mai viu qu'un pantais clus
que pus ren empacha en fach
ma paraula es ma vida e

la vida es una lucha sens relàmbi
es ansin.

- PICHÒTA FLOR (paraulas e musica rodín)

conten un extrach de "lei mòts" (Niçòla Alziary) cantat per Niçòla, e "que'm soi lhevada" (Michel Matfrand) cantat per Nodau

- REI DE LA LUNA (paraulas e musica rodín)

Rosalie Baudry, Annabelle Baudry, Anaïs Lelièvre, Misè Babilha* (cant) Zoé Arnaud (vòtz)

conten un extrach de "auriáu aimat" (Miquèla Bramerie) cantat per Miquèla

- LEIS ALAS DAU TEMPS (paraulas e musica rodín)

Laetitia Dutech (batariá) Romain Baudoin (sansònha) - conten un extrach de "la nòvia" (trad) cantat per Rosina de Peira

- PENSARAI EN TU (paraulas rodín - musica V & C Laborde e rodín)

Aninha Araújo, Lila Frausse, Caroline Dufau (cant) Gilú Amaral (percussions)

Valentin Laborde (sansònha) Coirentin Laborde (arpa)

conten un extrach de "lo desligaire" (V & C Laborde) per LLIXO

- MA CANÇON (paraulas rodín - musica V & C Laborde e rodín)

Valentin Laborde (sansònha) Coirentin Laborde (arpa)

conten un extrach de "mon Dieu" (J.M. Mariou) cantat per Miquèla e "cala la plueia" (Palhon - Mauris) cantat per Mauris

- VÒLI Feat. UÈI (paraulas rodín - musica Denis Sampieri e rodín)

Denis Sampieri e Guy Sampieri (cant)

* Misè Babilha es: Magali Bigot, Joëlle Fondiklian, Isabelle Miard, Angelina Mousny, Noémie Saut, Loty Thyssen e Cécile Van den Avenne

- CAMIN DE L'ESTELA (paraulas e musica rodín)

Sébastien Spezza (guitarra) Denis e Guy Sampieri (percussions) Estela Blénet (vòtz)

- LO BAUC (paraulas e musica rodín)

Hugo Linns (viola e violões) Loïc Woistrowski (percussions) Romain Colautti (contrabass) Valentin Laborde (sansònha)

La Roquette* (cant) Aurore Cecca (violon) Lisa Blanchet (vòtz)

- TEMPS DEI SÒMIS (paraulas rodín, Loïs Pezet, Alaa Mansour - musica rodín, Phonkhead, Loïs Pezet)

Loïs Pezet (cant), Alaa Mansour (vòtz)

conten una interpretacion de "requiem" (paraulas e musica rodín) cantat originalament per La Roquette

- ME'N VAU (paraulas e musica rodín)

Valentin Laborde (sansònha) Coirentin Laborde (arpa)

Rosalie Baudry, Annabelle Baudry, Anaïs Lelièvre (cant) Zoé Arnaud (vòtz)

conten un extrach de "lo boièr" (trad) collectat per La Talvera après de Marthe Naujac, a Castèlhau de Mandalhàs (12)

*La Roquette es: Ethel Bouquin, Gaëlle Lévêque, Audrey Peinado, Mélodie Perrin, Violène Riefolo e Fanny Tulane

produit per rodín per Pantaïs Recòrds

enregistrat per Gerald Kuentz au Denger studio, levat:

"leis alas dau temps" batariá e sansònha enregistradas per Matèu Baudoin a Luc

"lo bauc": viola e violões enregistrats per Hugo Linns a son ostau, Olinda - Braviu

"pensarai en tu" vòtz e percussions enregistradas a Recife - Braviu

mesclat au Denger studio Marselha per Gerald Kuentz e rodín

levat "rei de la luna", "ma cançon", "temps dei sòmis" e "me'nvau-part 2" mesclats per Olivier Margullo e rodín

masterisat per Dan Millice a Engine Room Audio, New York

fotografia: Santi Oliveri e arquivs personaus • dessenh: Lauren Napolitano

escritura e grafisme: rodín

uberta libret, fotografia: Coirentin Laborde, dessenh: Cosmic Nuggets

Vòli mercèjar:

beu premier mei gens, que sens elei bariáu pas quau siáu. Mon paire per la musica, ma maire per la poesia e lo sosten permanent, ma sòrre per la força e lo sosten. Amic Bedel per m'aguer sostengut tre la debuta e partejat mon camin e mei misèrias, e mes en imatges mei dires e mei cantas. Sébastien Perrier (amics dempuei 3 generacions) e Jean Philippe Fabrer - Phonkhead per aguer cressegut en jeu e lançat aquesta aventura. Denis Sampieri per la musica e l'amistat dempuei mai de 20 ans. Gerald Kuentz per la paciéncia e l'escota, lo son e la fo. Tot lo polit monde present sus aqueste disque, per sa fisança, per son umanitat e son amistat. La familha Laborde, paire maire e fius per son acuelh e sa poesia. Manuel Barthélemy, per èstre un tant grand mossur. Tambem um obrigado muito grande por os amigos do Brasil: Hugo, Aninha, Joana. Adrien Bertholon, per son amistat e sa disponibilitat. Estela, per sa paciéncia granda, son inspiracion, m'aguer donat sempre lo vam d'èsser un uman melhor. Fab e Cyrielle per son amistat preciosa e per aguer donat mon nom au pichon Leon. Caro e Lila per èstre de grandei d'ònas de nòstra cultura, siatz lei reginas. La familha Baudry, parents e enfants per lo sosten, e Rosalie per lo rire e lo soleu au quotidian. Lo collectiu Dètz per l'aventura e l'amistat. Un grand mercès ai soscriptors que me faguèron fisança e renderon possible la fabricacion d'aqueste disque.

